

[Wilhelm.]

kratiske rettigheder, når de er vendt meget fundamentalt mod borgeres og demokratiske organisationers ret til at eksistere. Der var tyveriet af Atomkampagnens kartotek, som aldrig blev opklaret, og der er, siden SF har fremsat sit forslag, kommet, jeg vil næsten sige en stribe af eksempler. Tyveriet af SUFs kartoteker og stempler, som blev misbrugt til kontrapolitisk virksomhed for nogle år siden, som er kommet frem her forleden. Tyveriet af SFs egne kartoteker, da partiet var helt nyt, vistnok på Værnedamsvej, hvis det ellers holder stik. Disse sager har i hvert fald ikke på noget tidspunkt ført til, at man har fundet de skyldige, uanset at man har disse efterretningstjenester, som angiveligt skulle beskytte borgernes rettigheder. Endelig det sidste eksempel her fra SFs kontorer i Århus med tyveri af kartoteker, hvor jeg nok tør spå, at man heller ikke vil finde, at efterretningstjenesterne kan hjælpe med at finde bagmændene til disse politiske forbrydelser.

Der er hestetyve i dag, som der var i 1930'erne. Og det er ingen spøg. Man kunne grine ad det her, og jeg synes, efterretningstjenesterne er latterlige på mange leder og kanter, men det er andet end blot til at grine ad, for det er før sket — og det kan meget vel ske igen — det er før sket rent faktisk, og det bør vi huske, at hundreder af gode danske socialister har mistet livet, fordi de havde deres navne opregistreret hos efterretningstjenesterne på foranledning af folk som Hestetyven og den slags. Og det foregår naturligvis stadig væk.

Endelig dette med, om man dog kunne kontrollere dem. Vi mener ikke, man kan. Vi mener, dette forslag snarere luller i søvn. Vi tror, det er en stor illusion at forvente, at hr. Holst Jensen ville komme til hr. Gert Petersen og sige: nu har vi fået udleveret jeres kartoteker, kan I finde jer i, vi tager 3 kopier, eller vil I kun have, vi tager 2?

Der kan ikke kontrolleres, når de efterretningstjenester først fungerer, det ligger i sagens natur, og derfor kan vi ikke medvirke til, at dette forslag gennemføres.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gert Petersen) (SF):

Det kan ikke undre mig, at det er svært at gøre hr. Erhard Jakobsen og hr. Wilhelm

tilfreds på samme tid, men at de begge to ud fra så forskellige synsvinkler, som de lagde an, kommer til en afvisende holdning, det kan alligevel måske forbavse lidt.

Men i øvrigt vil jeg dog sige, for at starte fra den ende, med hensyn til det, hr. Wilhelm var inde på, at jeg er til de 8/9 enig med ham i det, han sagde, til de 8/9, og jeg vil da også indskyde, at jeg synes, det blev sagt her betydelig mere sagligt, end det er sagt af nogen af hans partifæller i offentlig polemik i dagspressen. Det punkt, hvor vi ikke er enige, er spørgsmålet om, hvorvidt man kan bringe efterretningstjenesterne under kontrol. Jeg skal komme tilbage til det.

Jeg vil i øvrigt koncentrere mig først og fremmest om socialdemokratiets holdning. De øvrige partier, som tidligere var repræsenteret i folketinget, indtog også i 1972 en afvisende holdning og udviser altså konsekvens. Det, der er det ejendommelige, er den socialdemokratiske holdning.

Der blev nemlig i 1972 fremsat et forslag, som i vid udstrækning svarede til det, SF nu har fremsat. Dengang sagde den socialdemokratiske ordfører — jeg henviser til Folketingstidende 1971-72, sp. 3406-3408:

„Det er en årgammel socialdemokratisk tankegang, der kommer til udtryk i regeringens forslag...“

Jeg håber, hr. Ejler Koch hører efter — nu er det jo ham, der er ordfører. Jeg skal senere røbe, hvem den socialdemokratiske ordfører var dengang. Den socialdemokratiske ordfører henviste til, at den socialdemokratiske regering i 1964 havde fremsat et lignende forslag, der dog kun berørte politiets efterretningstjeneste. Han fortsatte med at sige, at Kejsergadesagen

„... gør det nødvendigt, at også denne tjeneste...“, og det var forsvarrets efterretningstjeneste,

„... underkastes en eller anden form for kontrol.“

Han sagde videre:

„Socialdemokratiet har længe haft den opfattelse, at offentligheden gennem et organ som det foreslåede kunne få lejlighed til at følge forsvarrets og politiets efterretningstjenester. Det ligger i sagens natur, at det arbejde, de to efterretningstjenester øver, ikke kan blotlægges for offentligheden. ... Alligevel må det forekomme rimeligt, at